

Chương 426: Lăng Mộ Lich (7) - Archdemon Eleris

(Số từ: 2929)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

23:04 PM 15/05/2023

"Ah, Lucryn, rốt cuộc người có chịu nói cho ta biết Akasha là gì không?"

"Hehe... Hehehe... Phải, Antirianus. Người không biết gì... Hoàn toàn không biết gì..."

Mất khả năng tiếp tục chiến đấu, Archlich khẽ cười. Archlich nói khi hắn ta bị đánh bại.

"Ta sẽ cho người Akasha, Antirianus."

"..."

"Giúp ta."

Khi nghe những lời của Archlich, nụ cười trên khuôn mặt của Antirianus ngày càng đậm hơn.

"Antirianus."

"Ông không có bất kỳ động cơ thầm kín nào chứ?"

Saviolin Tana đã lắng nghe cuộc trò chuyện giữa họ.

Rõ ràng là một cuộc trò chuyện đang diễn ra giữa họ, và đó là điều mà chỉ họ biết.

Không cần phải can thiệp trước. Chỉ nghe cuộc trò chuyện này thôi cũng có thể là thông tin có giá trị.

Cô ấy quan sát cảnh tượng trong khi ra hiệu cho các đồng minh của mình, những người sắp hành động, hãy sẵn sàng.

Có quá nhiều điều cô không biết.

—Nhưng Akasha.

Điều đó khắc sâu trong tâm trí của Tana.

Và có một sự xáo trộn giữa các ma cà rồng.

Người được gọi là Antirianus dường như không nhận được sự tin tưởng của các đồng minh của mình. Nụ cười của ông già sâu hơn, và ma cà rồng từ từ tiến lại gần Archlich.

"Lucryn, ta phải nói với người bao nhiêu lần?"

Cúi mình trước Archlich, Antirianus thì thầm vào tai hắn ta.

"Ta hỏi Akasha dùng để làm gì. Ta chưa bao giờ hỏi về nó."

"..."

"Không phải trước đây cũng vậy sao? Ta chưa bao giờ hỏi về Akasha. Ta chỉ hỏi nó để làm gì. Không ai trả lời, vì vậy cuối cùng ta trở nên tò mò."

"..."

"Sự tò mò có thể khiến một người phát điên."

Archlich đã im lặng trong một thời gian dài.

"Akasha... có thể biến người thành một vị thần."

"Một vị thần?"

"Đúng vậy, một vị thần. Với Akasha, người có thể trở thành một vị thần. Antirianus, người và ta sẽ trở thành những vị thần."

Khi nghe những lời của Archlich, Antirianus đứng dậy.

"Ho, hoho... Hoho. Một vị thần. Một vị thần... Hehehehehe..."

Ông lão bắt đầu cười, che miệng như thể ông đã phát điên. Tất cả mọi người nhìn chăm chăm vào cuộc trò chuyện kỳ lạ trong im lặng.

"Hehehehehe..."

"Heh..."

"He..."

"..."

Đột nhiên.

Tiếng cười của ông lão ngừng lại, và vẻ mặt ông trở nên băng giá.

"Ta chưa bao giờ nghĩ rằng nó sẽ là một điều tầm thường như vậy."

Nếu Akasha là như vậy, căn bản không có hứng thú, lão già trên mặt tràn đầy thất vọng.

Tuy nhiên, một nụ cười nhỏ nhanh chóng xuất hiện trên môi ông lão thất vọng.

"Nhưng ngay cả một điều tầm thường cũng có thể trở nên thú vị tùy thuộc vào cách nó được sử dụng."

-Antirianus!

-Này! Ông đang cố làm gì vậy?

"Lucryn, ta sẽ lấy Akasha."

[Dịch chuyển tức thời] là không thể do khu vực rộng lớn được bao phủ bởi kết giới không gian. Cũng không thể dễ dàng loại bỏ các thiết bị theo dõi ở nơi này.

Tuy nhiên, vẫn có nhiều cách để loại bỏ chúng.

"Người nghĩ mình có thể trốn thoát hả, ma cà rồng?"

Những lời của Saviolin Tana đã được đáp lại bằng một nụ cười từ Antirianus.

"Người không nghĩ tới ta có biện pháp sao?"

Ông già dang tay ra, và đột nhiên một mảnh giấy da lớn bắt đầu phát ra ánh sáng.

"Có vẻ như thời gian ta dành để tạo ra thứ này sẽ có ý nghĩa nào đó."

Khi cuộn giấy phát ra ánh sáng, một màn sương mù dày đặc bắt đầu bao trùm thế giới.

Ma thuật không đơn giản để thực hiện, nhưng nếu một cuộn giấy được chuẩn bị trước, nó có thể được sử dụng ngay lập tức.

"Ma thuật này là...!"

[Mê cung lượng tử].

Antirianus đã chuẩn bị ma thuật kết giới quy mô lớn này như một cuộn Ma pháp.

Như thể dự đoán rằng một tình huống như thế này sẽ đến vào một ngày nào đó.

Có thể có những người có thể phá vỡ [Mê cung lượng tử], nhưng nó đủ để câu giờ.

Và đó là thời gian đủ để trốn thoát.

Harriet đang trong tình trạng kiệt sức, Đại Công tước cũng vậy. Kết quả là cả hai đều rơi vào tình trạng cạn kiệt ma lực nghiêm trọng.

Eleris bổ sung mana của họ bằng Siphon Mana, giống như cô ấy đã làm với Ellen trước đây. Cả hai đã ngủ như thể họ đã ngất đi.

Sau khi Ma thuật biến mất, tôi có thể thấy rõ ràng màn sương mù dày đặc đã biến mất trước đó quay trở lại mặt đất.

Quy mô của Ma thuật nhỏ, có lẽ vì nó được sử dụng đột ngột. Mặc dù sương mù bao phủ một vùng rộng lớn, nhưng chúng tôi nằm ngoài tầm ảnh hưởng của nó.

Ngay từ đầu, trận chiến đã diễn ra ở một khoảng cách rất xa nên dù có tăng cường tầm nhìn, chúng tôi cũng khó có thể nhìn thấy chuyện gì đang xảy ra.

Tuy nhiên, có vẻ như Eleris đã nhìn thấy những gì xảy ra ở hiện trường với đôi mắt mở to.

"Antirianus đã phản bội chúng ta."

"...Phản bội?"

"Vâng, có vẻ như hắn đã hợp tác với Cantus Magna."

Tôi không nghĩ Antirianus mãi mãi là một đồng minh trung thành.

Biết rằng tên đó là một đồng minh khó tính, chúng tôi phải sử dụng hắn nhiều nhất có thể, và hắn đã thực sự hợp tác.

Tôi mong đợi tên đó sẽ có những hành động bất ngờ vào những thời điểm quan trọng.

Nhưng không phải bây giờ.

Từ xa, tôi và Eleris có thể nhìn thấy một đàn dơi đen mang theo thứ gì đó và di chuyển giữa màn sương mù.

Antirianus, người đã biến thành một đàn dơi, bay đi cùng với Archlich. Nó quá xa để có thể đánh chặn, nên tôi và Eleris chỉ có thể đứng nhìn.

Antirianus đã bắt tay với Cantus Magna.

"Dù những tên khốn đó đi đâu, chúng ta biết chúng sẽ kết thúc ở đâu."

"...Thực vậy."

Các pháp sư của Cantus Magna đã đến đây để tìm kiếm nguồn gốc của các cuốn ma đạo thư.

Nhưng nơi này là mồ nhử, và nguồn gốc thực sự của những cuốn ma đạo thư là ở nơi khác.

Bây giờ Antirianus đã gia nhập lực lượng với Archlich, rõ ràng họ sẽ đi đâu.

Họ sẽ cố gắng hoàn thành Akasha bằng cách tìm ra nguồn gốc thực sự của các cuốn ma đạo thư.

"Chúng ta hãy đến nơi trú ẩn của Lâu đài Ma vương. Trước khi chúng đánh cắp các cuốn sách ma đạo thư, chúng ta phải lấy chúng hoặc đốt chúng."

"Đó là những gì chúng ta phải làm."

Nơi trú ẩn của Lâu đài Ma vương là một nơi có giá trị đối với chúng. Chắc hẳn chúng đã đến để tìm kiếm nó, tin rằng nó là nguồn gốc của các cuốn ma đạo thư. Nếu chúng chiếm được nó, không chỉ Akasha sẽ hoàn thành mà còn có thể xảy ra một thảm họa không thể đảo ngược.

Nếu tôi thất bại trong việc ngăn chặn Antirianus và Archlich, tôi sẽ là nguyên nhân của mọi vấn đề phát sinh từ việc hoàn thành Akasha.

Tôi không còn có thể hành động có chọn lọc dựa trên tình huống và bối cảnh.

Tôi nhìn Harriet, người đã gục xuống.

"Rein...hardt..."

Với đôi mắt gần như không mở, Harriet nhìn tôi trong khi nằm xuống.

Cô ấy đang tỉnh lại trong giây lát, hay cô ấy vẫn còn nửa tỉnh nửa mê?

Harriet có một vẻ mặt mơ màng.

Tôi quỳ xuống trước mặt Harriet đang gục ngã và cẩn thận ôm lấy cô ấy.

Sự phản bội của Antirianus. Làm thế nào mọi thứ sẽ diễn ra từ đây?

Chúng tôi không nên dựa vào hắn ta?

Tôi không biết.

Tôi không biết gì cả.

Bị đánh giá về ý định của một người là một điều khó chịu.

"Đồ ngốc."

"...Vâng."

"Từ giờ trở đi, bất kể chuyện gì xảy ra... chỉ cần nhớ một điều..."

Harriet cố gắng ôm lấy cổ tôi.

"Anh muốn cứu tất cả mọi người..."

Chúng tôi phải được đánh giá bởi kết quả của chúng tôi.

Mong muốn được đánh giá về ý định, cảm xúc và ý chí của chúng tôi không gì khác hơn là chủ nghĩa thất bại.

Đó không gì khác hơn là một cái cớ khi chúng tôi không hoàn thành mục tiêu của mình.

Vẫn là.

Ít nhất.

Tôi muốn làm tốt.

Tôi muốn cứu tất cả mọi người.

Tôi muốn ai đó biết điều đó, ngay cả khi đó chỉ là một người.

"Được rồi..."

Harriet, người có vẻ như đang ngái ngủ, nhẹ nhàng xoa đầu tôi.

"Em tin anh..."

Nghe những lời đó, một thứ gì đó nóng hổi dâng lên trong lồng ngực tôi.

Nói xong, Harriet nhắm mắt lại, có lẽ đã ngủ thiếp đi.

Trái tim tôi nặng trĩu khi rời xa cô ấy như thế này, nhưng không còn thời gian để lãng phí nữa.

Và bộ phận pháp sư của Công quốc Saint-Owan sẽ sớm đến, vì vậy cả Đại công tước và Harriet sẽ an toàn.

Eleris dường như đã hồi phục ở một mức độ nào đó.

"Đi thôi, Eleris."

"Rõ, thưa Điện hạ."

Chúng tôi không biết khi nào những người bị mắc kẹt trong [Mê cung lượng tử] sẽ trốn thoát.

Chúng tôi không biết liệu Eleris và tôi có thể ngăn chặn Antirianus và Archlich hay không, nhưng lúc này, chúng tôi là những người duy nhất có thể di chuyển.

Eleris đã kiệt sức, không chỉ vì cô ấy đã nhận một đòn duy nhất từ Luna Artorius mà còn bởi vì cô ấy đã chia sẻ [sức mạnh ma thuật] của mình với Harriet, người đã sử dụng một Ma pháp quy mô lớn.

Eleris và tôi rời khỏi khu vực nơi kết giới biến dạng không gian lan rộng.

Có lẽ tốt hơn là đợi Lucynil trốn thoát khỏi [Mê cung lượng tử] hoặc nhận sự giúp đỡ từ Black Order, nhưng chúng tôi phải di chuyển ngay lập tức vì Antirianus và Archlich có thể tiến thẳng đến nơi trú ẩn của Lâu đài Ma vương.

*Thở hỗn hển!

"Ha ha... Ha a..."

"Cô có ổn không?"

"Vâng, thưa Điện hạ... hơi mệt..."

Hỗ trợ Eleris, người đã phải vật lộn ngay cả khi sử dụng [Dịch chuyển tức thời hàng loạt], chúng tôi tiếp tục.

May mắn duy nhất là tất cả các đơn vị đồn trú trong Lâu đài Ma vương đã rút lui.

Do đó, khi chúng tôi đến Lâu đài Ma vương trống rỗng, không có cuộc đối đầu không cần thiết nào với Quân đội Hoàng gia.

Khi chúng tôi bước vào Lâu đài Ma vương cổ kính và lạnh lẽo, tôi tiếp tục đi trong khi hỗ trợ Eleris.

—Archdemon cổ đại.

Điều đó có nghĩa là gì?

Và tại sao mẹ của Ellen biết về nó?

“Xin lỗi vì đã giấu giếm, thưa Điện hạ...”

Mặc dù tôi chưa nói gì, nhưng Eleris đã lên tiếng trước.

“Ta không biết toàn bộ câu chuyện... nhưng ta nghĩ bây giờ mình đã hiểu. Tại sao, mặc dù không thích chiến đấu, nhưng cô lại là người duy nhất trong số các Gia tộc của Hội đồng Ma cà rồng quyết định giúp đỡ Darkland.”

“...”

Các thành viên của Hội đồng Ma cà rồng hẳn đã biết rằng Eleris ban đầu là một Archdemon. Họ dường như không đặt câu hỏi về quyết định giúp đỡ Darkland của Eleris.

Dựa vào tôi khi chúng tôi bước đi, Eleris nói với giọng yếu ớt.

“Thần là một Ma vương cổ xưa, giờ đã bị lãng quên, kẻ đã từng chiếm một góc nhỏ trong lịch sử lâu đời của Darkland.”

—Archdemon cổ đại.

Eleris là một sinh vật cổ đại khó hiểu. Vì vậy, cô ấy phải là tổ tiên của Valier từ một quá khứ xa xôi.

"Đó không phải là một câu chuyện đặc biệt có giá trị hay giải trí. Tuy nhiên..."

Eleris nói với giọng buồn bã.

"Thần ước cho sự tuyệt chủng của loài người."

"Luna Artorius... Cô ấy nói rằng các trận chiến bắt nguồn từ sự sợ hãi."

"Thần sợ loài người. Thần lo sợ và lo lắng rằng một ngày nào đó, họ sẽ tập trung sức mạnh thống nhất của mình vào Darkland, vì vậy thần định tiêu diệt họ. Trong khi các quốc gia loài người chiến đấu với nhau, với tư cách là Ma vương, thần có thể tập hợp sức mạnh của Darkland làm một. Tiêu diệt những con người bị chia rẽ trước khi họ có thể thành lập một đế chế như hiện tại... Thần coi đó là nhiệm vụ của mình với tư cách là Ma vương."

"Và thế là... thần đã biến Darkland thành địa ngục."

Có vẻ như cô ấy đang tự trách mình.

Eleris đã làm gì khi cô ấy là Ma vương?

"Thần tham gia vào việc lai tạo để tạo ra những ma thú mạnh mẽ, đồng thời nghiên cứu nhiều tạo tác hắc ám và thuật chiêu hồn để tạo ra Homunculi và Chimera mạnh mẽ. Thần đã huy động quỹ để sản xuất vũ khí cho chiến tranh."

"Vô số ác quỷ đã phải chịu sự huấn luyện khắc nghiệt do phán quyết của thần, và thần đã nhắm mắt làm ngơ trước cái chết của vô số ác quỷ cấp thấp do lao động cưỡng bức và chết đói dưới danh nghĩa dự trữ tài nguyên chiến tranh."

"Thần là Ma vương tồi tệ nhất, hy sinh nhiều quỷ nhất trong khi mong muốn loài người bị diệt vong và tuyên bố tạo ra một thế giới cho quỷ."

"Quy tắc của Archdemon, sự tồn tại của Ma vương, thật đáng sợ vì nó hợp nhất các con quỷ."

"Thần không thấy một con quỷ nào bày tỏ sự không hài lòng dù là nhỏ nhất trong toàn bộ quá trình."

"Tất cả họ đều yêu thần, đi theo và không hề nghi ngờ ý chí của thần."

"Ở Darkland, sự tồn tại của Ma vương là tuyệt đối. Nếu một vị vua loài người làm những việc như vậy, một cuộc nổi loạn sẽ sớm nổ ra, nhưng không một con quỷ nào có thể tập trung ý chí để chống lại sự bất công và bạo ngược bắt nguồn từ thần."

"Bọn họ vì yêu thích mà làm theo lời thần, bọn họ nguyên rửa cũng tự trách mình không thể trở nên mạnh hơn khi chết đi theo ý muốn của thần."

"Thần không nghĩ nó là lạ."

"Thần nghĩ rằng tất cả những hy sinh này là cần thiết cho hòa bình vĩnh cửu của quỷ."

Cô ấy đã hy sinh vô số ác quỷ vì lợi ích lớn hơn là hòa bình vĩnh cửu.

Không lâu sau khi tôi gặp Eleris, cô ấy đã nói điều gì đó như thế.

Có phải đó là khoảng thời gian họ lên chuyến tàu ma thuật?

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ tập trung vào việc tạo ra thứ gì đó như thế này thay vì bị ám ảnh bởi vũ khí và phép thuật mạnh mẽ?

Cô ấy đã nói điều gì đó như thế.

Có phải những lời đó đang trách móc không phải cựu Ma Vương Valier mà là chính cô ấy?

Eleris chuẩn bị cho chiến tranh.

Không con quỷ nào dám chống lại Archdemon.

Dưới lòng trung thành mù quáng với Archdemon, họ tin mệnh lệnh của Archdemon là chân lý.

Bản thân Archdemon là thần của quỷ. Nó nhận được tình yêu của mọi người và là một sự tồn tại thậm chí không cho phép nghi ngờ.

"Vậy, các người đã có một cuộc chiến?"

"...Không. Đã có một cuộc nổi loạn."

"...Làm thế quái nào mà một cuộc nổi loạn lại xảy ra vậy?"

Có một con quỷ đã thức tỉnh do chế độ quân chủ chuyên chế của Archdemon? Có bất kỳ con quỷ ngoại vi nào có thể thoát khỏi sự kiểm soát của

Archdemon và xâm chiếm không? Hay đó là một cuộc xâm lược từ Hội đồng ma cà rồng? Không, đó không phải là một cuộc nổi loạn, phải không?

Trước lời nói của tôi, Eleris nhìn tôi với một nụ cười đau khổ.

"Có một con quỷ mà Archdemon không thể kiểm soát."

"À... không đời nào."

"Một Archdemon không thể kiểm soát một Archdemon khác."

Eleris nhìn xuống.

"Thần đã không thể ngăn chặn cơn thịnh nộ của bản thân và bị khuất phục bởi con trai mình, người đã bẻ gãy sừng của thần."

Cuộc nổi dậy của một người con trai chống lại sự chuyên chế của mẹ mình.

Con quỷ duy nhất có khả năng chống lại Archdemon.

Điều đó chỉ có thể xảy ra với những người cùng huyết thống.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading